

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 13 maja 2009 r.

w sprawie środków C 20/07 (ex NN 31/07) przyznanych przez Hiszpanię na rzecz przedsiębiorstwa Pickman

(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 3541)

(Jedynie tekst w języku hiszpańskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2009/849/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1,

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag⁽¹⁾ zgodnie z przywołanym artykułem i uwzględniając otrzymane odpowiedzi,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

- (1) Na podstawie zarzutów sformułowanych przez stronę skarżącą w piśmie zarejestrowanym dnia 5 kwietnia 2006 r., według których władze hiszpańskie przypuszczalnie przyznały pomoc państwa spółce Pickman – La Cartuja de Sevilla SA (zwanej dalej „spółką Pickman” lub „przedsiębiorstwem”), Komisja Europejska (zwana dalej „Komisją”) zwróciła się do władz hiszpańskich z prośbą o udzielenie informacji w pismach z dnia 12 kwietnia 2006 r. oraz z dnia 12 lutego 2007 r., na które władze hiszpańskie odpowiedziały pismami zarejestrowanymi dnia 7 czerwca 2006 r., 30 sierpnia 2006 r. i 18 kwietnia 2007 r.
- (2) Dnia 27 czerwca 2007 r. Komisja poinformowała władze hiszpańskie o podjęciu decyzji o wszczęciu postępowania

i otrzymała uwagi tych władz w pismach z dnia 15 września 2007 r. oraz z dnia 26 listopada 2007 r.

- (3) Po publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* z dnia 10 października 2007 r. decyzji o wszczęciu postępowania zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu (zwanej dalej „decyzją o wszczęciu postępowania”), w której zaproszono zainteresowanych do przedstawienia swoich uwag, Komisja otrzymała uwagi od beneficjenta pomocy w pismach zarejestrowanych dnia 26 listopada 2007 r. oraz 7 kwietnia 2008 r. Dnia 12 lutego 2008 r. oraz 11 kwietnia 2008 r. uwagi te zostały przesłane władzom hiszpańskim, które odpowiedziały dnia 2 kwietnia 2008 r. Nie otrzymano uwag od stron trzecich.

2. BENEFICJENT

- (4) Spółka Pickman jest producentem nakryć stołowych i naczyń porcelanowych utworzoną w Sewilli w 1841 r. Przedsiębiorstwo tradycyjnie koncentruje się na wytwarzaniu wyrobów rzemieślniczych wysokiej jakości oraz ich bezpośredniej sprzedaży hotelom, restauracjom, przedsiębiorstwom gastronomicznym lub sprzedaży za pośrednictwem współpracujących z nią sprzedawców detalicznych. Ostatnio spółka dokonała dywersyfikacji swojej działalności rozszerzając ją na rynek upominków firmowych oraz placówek hotelarskich. Pickman obecnie zatrudnia 140 pracowników, a w 2005 r. obroty firmy wyniosły 4,28 mln EUR. Z tego względu spółkę należy uznać za średnie przedsiębiorstwo⁽²⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. C 239 z 11.10.2007, s. 12.

⁽²⁾ Zgodnie z zaleceniem Komisji z dnia 6 maja 2003 r. dotyczącym definicji mikroprzedsiębiorstw, małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36).

- (5) Pickman działa na rynku ceramiki, który jako całość notuje sprzedaż ogółem wartości 26 000 mln EUR, co szacunkowo stanowi jedną trzecią produkcji światowej ogółem, i zatrudnia 222 000 pracowników. W bardziej konkretnym ujęciu segment zdefiniowany jako „serwisy stołowe oraz elementy dekoracyjne” ma pewne specyficzne właściwości, to znaczy wymaga większej liczby siły roboczej, jest blisko powiązany z odbiorcą końcowym i wykazuje dużą potrzebę konkurencji w zakresie projektowania i jakości. Rynek ten jest otwarty na handel wewnątrzspółnotowy, na którym głównymi krajami produkującymi i konsumującymi są Zjednoczone Królestwo i Niemcy, podczas gdy udział Hiszpanii wynosi poniżej 5 %. Istnieje również konkurencja między producentami. Na poziomie krajowym w Hiszpanii istnieje 11 działających przedsiębiorstw zatrudniających 3 000 pracowników i sprzedających rocznie 60 milionów sztuk produktów o wartości ogółem 84 mln EUR ⁽¹⁾.

3. ŚRODKI

- (6) Przedmiotem decyzji o wszczęciu postępowania są następujące środki ⁽²⁾:

— środek 2: umorzenie długu spółki Pickman wobec Tesorería General de la Seguridad Social (kasy ubezpieczeń społecznych) w wysokości 3,29 mln EUR na podstawie indywidualnej umowy z dnia 11 kwietnia 2000 r., różniącej się od ogólnego układu z wierzycielami,

— środki 3–6: seria pożyczek partycypacyjnych na kwotę ogółem 1,87 mln EUR oraz dotacje przeznaczone na inwestycje w rzeczowe środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne na kwotę ogółem 2,59 mln EUR, przewidziane w planie restrukturyzacji przedłożonym przez spółkę Pickman rządowi Wspólnoty Autonomicznej Andaluzji (Junta de Andalucía), zatwierdzonym przez ten rząd dnia 2 marca 2004 r., i o którym mowa w decyzji o wszczęciu postępowania oraz w motywach 50, 51 i 52,

— środek 7: gwarancja udzielona przez Agencia de Innovación y Desarrollo de Andalucía (agencję ds. innowacji i rozwoju Andaluzji, zwaną dalej „IDEA”), zabezpieczająca kwotę 1,3 mln EUR, tzn. 80 % pożyczki bankowej w wysokości 1,65 mln EUR uzyskanej przez spółkę Pickman, formalnie uzgodniona przez strony dnia 28 grudnia 2005 r. Gwarancja nie została wykonana.

4. PRZYCZYNY WSZCZĘCIA POSTĘPOWANIA

- (7) W decyzji o wszczęciu postępowania Komisja wstępnie stwierdziła, że środki 2–7 mogą stanowić pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu WE.

⁽¹⁾ Dane pochodzą ze strony internetowej Europejskiego Przemysłu Ceramicznego www.cerameunie.eu oraz ze strony Eurostatu http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page?_pageid=1073,46587259&_dad=portal&_schema=PORTAL&p_product_code=KS-BW-07-001

⁽²⁾ W niniejszej decyzji dla jasności zachowano numerację stosowaną w decyzji o wszczęciu postępowania.

- (8) Ponieważ głównym celem środków wydawała się pomoc zagrożonemu przedsiębiorstwu, Komisja uznała, że zastosowanie mają wytyczne wspólnotowe dotyczące pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw ⁽³⁾ (zwane dalej „wytycznymi z 2004 r.”), jako że środek 7, w przypadku gdyby stanowił pomoc państwa, został zastosowany po wejściu w życie wspomnianych wytycznych.

- (9) Bardziej szczegółowo wstępna ocena Komisji przedstawiała się w następujący sposób:

— środki nie mogą być uważane za pomoc w celu ratowania, ze względu na formę i czas trwania,

— spółka Pickman mogła skorzystać z pomocy w celu restrukturyzacji, ale bez planu restrukturyzacji nie można było ocenić, czy taki środek przywróciłby rentowność firmy w perspektywie długoterminowej.

- (10) Na podstawie dostępnych informacji Komisja podjęła decyzję o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego w celu rozwiania wątpliwości, zarówno jeśli chodzi o charakter pomocy państwa udzielonej w ramach przedmiotowych środków, jak i w zakresie zgodności środków ze wspólnym rynkiem.

5. UWAGI HISZPANII

- (11) Po otrzymaniu informacji na temat decyzji o wszczęciu postępowania władze hiszpańskie przesłały następujące uwagi dotyczące przedmiotowych środków.

Środek 2: umorzenie długów wobec Tesorería de la Seguridad Social

- (12) Jeśli chodzi o środek 2, władze hiszpańskie podkreślają, że Tesorería de la Seguridad Social, jako wierzyciel uprzywilejowany, miała pierwszeństwo przed wierzycielami zwykłymi, plasując się zaraz za wierzycielami posiadającymi gwarancje oraz wierzytelnościami wobec pracowników przedsiębiorstwa. Przewaga wynikająca z takiego pierwszeństwa nie ma zatem charakteru absolutnego priorytetu, a jedynie daje możliwość wstrzymania się od podpisania ogólnego układu z wierzycielami i wybrania umowy indywidualnej w celu zapewnienia sobie warunków, które, w oparciu o obowiązujące prawo krajowe, muszą być korzystniejsze niż te zapewniane przez ogólny układ z wierzycielami. Władze hiszpańskie opisują także szczegółowo jedyne dwie dostępne możliwości, to znaczy zajęcie konkretnych rzeczowych środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, która to egzekucja nie miała jednak pierwszeństwa ani wobec wcześniej ustanowionych hipotek, ani wobec płatności na rzecz pracowników i w związku z powyższym najprawdopodobniej doprowadziłoby do uzyskania kwoty mniejszej niż zadłużenie spółki Pickman.

⁽³⁾ Dz.U. C 244 z 1.10.2004, s. 2.

(13) Władze hiszpańskie korygują stwierdzenie zawarte w motywie 16 decyzji o wszczęciu postępowania i wskazują, że zgodnie z ogólnym układem z wierzycielami, istniały dwa rozwiązania zamiast dwóch kumulatywnych opcji: odzyskanie 5 % wierzytelności w ciągu 75 dni lub 20 % w ciągu 17 lat, bez odsetek.

(14) Zamiast tego, korzystając ze swojej uprzywilejowanej pozycji, Tesorería de la Seguridad Social odstąpiła od podpisania ogólnego układu z wierzycielami i wybrała umowę indywidualną, która w jej przekonaniu zwiększała możliwości odzyskania spłaty w porównaniu z układem ogólnym z wierzycielami. W konsekwencji spółka Pickman, która była winna Tesorería de la Seguridad Social 4 mln EUR, zgodziła się zapłacić 18 % tej kwoty w ciągu ośmiu lat z zastosowaniem odsetek w wysokości 3,25 % rocznie. Ponadto umowa indywidualna zawierała gwarancję, że zostanie ona automatycznie anulowana, jeśli jakkolwiek inny wierzyciel zostanie potraktowany korzystniej. Faktycznie, po zapłacie kwoty 595 676,89 EUR z tytułu składek za pracowników, dnia 27 maja 2004 r. spółka Pickman wpłaciła kwotę w wysokości 2 012 786,39 EUR.

(15) Na koniec władze hiszpańskie podtrzymują, że „interes ogólny”, o którym mowa w motywie 18 decyzji o wszczęciu postępowania, stanowi część zwyczajowej formuły wykorzystywanej we wszystkich umowach zawieranych w ramach postępowań w sprawie egzekucji wierzytelności. W rzeczywistości Tesorería de la Seguridad Social chciała odzyskać jak największą kwotę od dłużnika, postępując tak jak prywatny inwestor działający w gospodarce rynkowej, i zaprzecza, aby jego zamiary były inne niż próba uzyskania jak najwyższej kwoty spłaty.

Środek 7: publiczna gwarancja pożyczki

(16) Władze hiszpańskie stwierdzają, że w świetle obwieszczenia Komisji w sprawie zastosowania art. 87 i 88 traktatu WE do pomocy państwa w formie gwarancji⁽¹⁾ (zwanego dalej „obwieszczeniem w sprawie gwarancji”) środek nie stanowi pomocy państwa. Po pierwsze, spółka Pickman nie może być uważana za przedsiębiorstwo zagrożone, a to przecież był warunek uzyskania pożyczki bez interwencji państwa, jako że sytuacja firmy znacząco poprawiła się w 2005 r., tak iż nawet osiągnęła dodatnie wyniki w 2006 r. i cieszyła się zaufaniem banków, które udzieliły jej pożyczki na normalnych warunkach rynkowych, to znaczy z oprocentowaniem bazującym na stopie Euribor, która w tamtym momencie wynosiła 2,783 plus 1,25 punktów.

(17) Ponadto władze hiszpańskie stwierdzają, że pomoc państwa nie została udzielona, jako że gwarancja była

powiązana jedynie z konkretną transakcją finansową, to znaczy z zabezpieczeniem 80 %, czyli 1,3 mln EUR z całkowitej kwoty pożyczki udzielonej na ograniczony okres 10 lat. Dodatkowo władze hiszpańskie podkreślają, że spółka Pickman zapłaciła rynkową cenę za gwarancję, ponieważ uiszczała stawkę roczną w wysokości 1,5 %, a także ustanowiła hipotekę na rzecz IDEA, która sama w sobie stanowi 13 % z 10 950 000 EUR wartości nieruchomości.

Środki 3–6: Pożyczki partycypacyjne i dotacje

(18) Władze hiszpańskie nie zaprzeczają charakterowi pomocy udzielonej w ramach środków 3–6, jednak stwierdzają, że nie dokonały zgłoszenia tych środków, jako że zgodnie z ich opinią wchodziły one w skład programu pomocy wspierających inwestycje, tworzenie nowych miejsc pracy oraz rozwój MŚP w Andaluzji, który to program przewidywał także możliwość udzielenia pomocy na ratowanie i restrukturyzację zagrożonym MŚP i został już zatwierdzony przez Komisję⁽²⁾ (zwany dalej „programem zatwierdzonym”).

(19) W związku z powyższym władze hiszpańskie twierdzą, że spełnione zostały wszystkie warunki ustanowione w zatwierdzonym programie. Przyznają, że nie zastosowano się dokładnie do postanowienia, które jako maksymalną dopuszczalną kwotę pomocy na pojedynczego beneficjenta ustaliło 4 mln EUR, jako że wartość środków 3–6 sięgnęła łącznie kwoty 4,46 mln EUR. Niemniej są zdania, że niepowiadomienie Komisji o niewielkiej nadwyżce w wysokości 0,46 mln EUR, ani nawet o kwocie pomocy ogółem, stanowiło nieprawidłowość o charakterze administracyjnym, bez wpływu na merytoryczną zgodność środka w ramach zatwierdzonego programu, co, jak można oczekiwać, zostanie również uznane przez Komisję.

(20) Jednocześnie władze hiszpańskie podtrzymują opinię, że środki 3–6 należy oceniać zgodnie z wytycznymi wspólnotowymi dotyczącymi pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw przyjętymi w 1999 r.⁽³⁾ (zwanymi dalej „wytycznymi z 1999 r.”), gdyż były to jedyne obowiązujące wytyczne w chwili udzielenia pomocy, jako operację o charakterze wyjątkowym, przewidzianą przez plan restrukturyzacji przekazany władzom hiszpańskim w kontekście zatwierdzonego programu. W rzeczywistości, w odróżnieniu od wstępnej oceny przeprowadzonej przez Komisję w decyzji o wszczęciu postępowania, władze hiszpańskie uważają, że środek 7 nie powinien zostać uznany za pomoc państwa (zob. motywy 15 i 16), jako że nie przyznano pomocy na restrukturyzację po publikacji wytycznych z 2004 r.

⁽¹⁾ Dz.U. C 71 z 11.3.2000, s. 14.

⁽²⁾ N 507/2000 Program pomocy regionalnej na inwestycje i tworzenie miejsc pracy związanych z inwestycjami oraz pomocy dla MŚP.

⁽³⁾ Dz.U. C 288 z 9.10.1999, s. 2.

- (21) Ponadto władze hiszpańskie podkreślają, że zarówno zgodnie z wytycznymi z 1999 r., jak i z wytycznymi z 2004 r., pomoc ta zostałaby uznana za pomoc na restrukturyzację spełniającą wymogi wzmiankowanych wytycznych. Faktycznie w 2003 r. spółka Pickman miała 128 pracowników oraz obroty w wysokości 2,35 mln EUR, co kwalifikowało ją do kategorii MŚP, czyli do tej grupy przedsiębiorstw, dla których Komisja nie musi zatwierdzać żadnego planu. W każdym razie plan restrukturyzacji spełnia wymogi Komisji, jako że jego czas trwania wynosi sześć lat, jest ograniczony do niezbędnego minimum potrzebnego dla odzyskania przez spółkę Pickman rentowności, na co wskazywało załączone badanie rynku, oraz przewiduje znaczący wkład własny spółki Pickman w odzyskanie rentowności. W związku z tym władze hiszpańskie przywołują decyzję, w której Komisja zatwierdziła udzielenie niezgłoszonej pomocy na restrukturyzację na rzecz innego hiszpańskiego MŚP z tego samego sektora co spółka Pickman, o nazwie Porcelanas del Principado⁽¹⁾, ze względu na wykazanie, że spełniono zasadniczo warunki ustanowione w wytycznych z 1999 r. oraz ograniczone zniekształcenie konkurencji spowodowane udzieleniem pomocy.
- (22) Na koniec władze hiszpańskie wskazują na wagę spółki Pickman dla przemysłu lokalnego w Andaluzji i w Hiszpanii, przeciwstawiając sobie z jednej strony długą tradycję historyczną i kulturalną firmy oraz ograniczone zakłócenie konkurencji spowodowane pomocą przyznaną MŚP o bardzo niewielkim udziale w rynku.

6. UWAGI STRON TRZECICH

- (23) Po opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* decyzji o wszczęciu postępowania Komisja otrzymała wyłącznie uwagi od beneficjenta, czyli spółki Pickman, dotyczące przedmiotowych środków, które to uwagi zamieszczono w motywach 24–32.

Środek 2: umorzenie długów wobec Tesorería de la Seguridad Social

- (24) Pickman podważa wstępną analizę Komisji, zgodnie z którą środek 2 stanowi pomoc państwa, i potwierdza argumenty przytoczone przez władze hiszpańskie, zgodnie z którymi umowa indywidualna podpisana z Tesorería de la Seguridad Social miała charakter preferencyjny i gwarantowała jak najwyższą kwotę spłaty w jak najszybszym tempie, odpowiadając motywacji, jaka kieruje wierzycielem prywatnym działającym w gospodarce rynkowej. Beneficjent wskazuje także na fakt, iż od tamtego czasu spłacone zostały wszystkie zaległe długi spółki Pickman wobec Tesorería de la Seguridad Social, zaś późniejsze składki były wpłacane regularnie.

Środek 7: publiczna gwarancja pożyczki

- (25) Jeśli chodzi o środek 7, spółka Pickman stwierdza, że nie powinien on zostać uznany za pomoc państwa, jako że spełnia cztery wymogi ustanowione przez Komisję w odniesieniu do gwarancji.

(26) W rzeczywistości, w grudniu 2005 r. spółka Pickman wychodziła z kryzysu, jako że jej straty uległy zmniejszeniu z 2 mln EUR w 2004 r. do około 0,15 mln EUR w 2005 r. Ponadto firma zdołała uzyskać pożyczkę na normalnych warunkach rynkowych i została ona wypłacona w wysokości 3,3 mln EUR przez Monte de Piedad y Caja de Ahorros de Huelva y Sevilla w 2004 r., kiedy spółka wciąż jeszcze tkwiła w kryzysie, a zabezpieczenie całości pożyczki stanowiła hipoteka. Przedmiotowa gwarancja publiczna pożyczki w wysokości 1,6 mln EUR nie pokrywała więcej niż 80 % pożyczonej kwoty, zaś jej okres obowiązywania został ograniczony do 10 lat. Ponadto za pożyczkę zapłacono cenę rynkową. Spółka Pickman wpłaciła roczną stawkę gwarancyjną w wysokości 1,5 % i zabezpieczyła gwarancję w całości hipoteką na rzecz IDEA ustanowioną na części jej nieruchomości.

- (27) W odpowiedzi na prośbę Komisji o wycenę wartości nieruchomości spółki Pickman w ostatnich latach, spółka Pickman przesłała dwie niezależnie sporządzone wyceny z dnia 31 maja 2005 r. (10 962 598,56 EUR) i z dnia 4 października 2007 r. (12 512 066,27 EUR). Dnia 20 maja 2004 r., na nieruchomościach nie była ustanowiona żadna hipoteka, podczas gdy dnia 8 maja 2007 r. nieruchomości były obciążone dwoma hipotekami, jedną na rzecz Monte de Piedad y Caja de Ahorros de Huelva y Sevilla i drugą na rzecz IDEA, odpowiednio na kwotę 3 300 000 EUR plus odsetki i koszty oraz na kwotę 1 300 000 EUR plus 104 000 EUR kosztów. Spółka Pickman utrzymuje, że kwota ogółem wspomnianych hipotek nadal jest znacząco niższa niż szacowana wartość nieruchomości, dlatego też ryzyko, bardzo ograniczone, ponoszone przez IDEA, zostało pokryte z nawiązką, odpowiednio do ogólnej ceny, jaka normalnie zostałaby zapłacona na rynku. Dlatego też spółka Pickman uważa, że cztery warunki zostały spełnione i pomoc państwa nie ma miejsca.

Środki 3–6: pożyczki partycypacyjne i dotacje

- (28) Spółka Pickman nie polemizuje ze wstępną oceną Komisji, zgodnie z którą środki te stanowią pomoc państwa, ale stwierdza, że są zgodne z artykułem 87 ustęp 3 lit. c) traktatu WE i że są objęte zatwierdzonym programem, który przewiduje możliwość udzielania pomocy na ratowanie i restrukturyzację zagrożonych firm z sektora MŚP.
- (29) Spółka Pickman wskazuje na fakt, że środki spełniają wymóg ustanowiony w zatwierdzonym programie, a jedynie przekroczenia został limit 4 mln EUR o kwotę 0,46 mln EUR, czyli sporo poniżej progu 10 mln EUR ustanowionego w pkt 68 wytycznych z 1999 r. w odniesieniu do programów przewidzianych dla MŚP.
- (30) Zatwierdzony program, jak i wytyczne z 1999 r., wymagają, aby pomoc ograniczała się do niezbędnego minimum oraz, aby beneficjent miał znaczący wkład w plan mający na celu przywrócenie rentowności w długim okresie, nie przewiduje się natomiast żadnych środków wyrównawczych, zaś jedynym obowiązkiem beneficjenta pomocy jest niezwiększanie mocy produkcyjnych.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2004/32/WE (Dz.U. L 11 z 16.1.2004, s. 1).

- (31) Spółka Pickman utrzymuje, że plan restrukturyzacji zezwalający na zastosowanie środków 3–6, opracowany przez niezależnego doradcę, spółkę Auditoria y Consulta, SA w październiku 2003 r. i zatwierdzony przez władze hiszpańskie w marcu 2004 r., jest w pełni zgodny ze wspomnianymi wymogami, jeśli chodzi o zasadę „pomocy jednorazowej”, istniejącą potrzebę, wkład własny oraz zakaz zwiększania mocy produkcyjnej, a także jeśli chodzi o perspektywy długookresowej rentowności w ramach różnych scenariuszy.
- (32) Na koniec spółka Pickman wskazuje na fakt, że zastosowanie środków nie spowodowało nadmiernego zakłócenia rynku, przynosząc korzyści średniemu przedsiębiorstwu, z siedzibą w regionie, o którym mowa w art. 87 ust. 3 lit. a), o bardzo ograniczonym udziale w rynku w porównaniu z obrotami handlowymi ogółem, która to firma w pełni przestrzegała harmonogramu przewidzianego w zatwierdzonym planie restrukturyzacji, dzięki któremu udało się skutecznie poprawić jej sytuację finansową już od 2006 r., w związku z czym nie zaistniała konieczność stosowania środków wyrównawczych.
- (33) Jeśli chodzi o uwagi przedstawione przez spółkę Pickman, władze hiszpańskie w pełni popierają przytoczone argumenty, jak również wniosek, zgodnie z którym środki 2 i 7 nie powinny zostać uznane za pomoc państwa, podczas gdy środki 3–6 stanowią istniejącą pomoc, która w każdym wypadku jest zgodna z wolnym rynkiem.

7. OCENA

Istnienie pomocy państwa

- (34) Zgodnie z art. 87 ust. 1 traktatu WE niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi, jest wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub gałęziom produkcji.
- (35) Na wstępie zaznacza się, że Komisja dokona analizy środka 7 po przeprowadzeniu oceny środka 2, kierując się kolejnością uwag zgłoszonych przez władze hiszpańskie oraz przez beneficjenta. W rzeczywistości kwalifikacja środka 7 ma istotne implikacje dla całości norm, jakie należy zastosować w odniesieniu do pozostałych środków 3–6, jak to przewidziano w decyzji o wszczęciu postępowania i stwierdza się w niniejszej decyzji.

Środek 2: umorzenie długów wobec Tesorería de la Seguridad Social

- (36) Jeśli chodzi o środek 2, wątpliwości przedstawione przez Komisję w decyzji o wszczęciu postępowania dotyczyły

faktu, czy podczas negocjacji zadłużenia ze spółką Pickman Kasa Tesorería de la Seguridad Social postępowała tak, jak wierzyciel prywatny.

- (37) Po pierwsze, zgodnie z przepisami hiszpańskimi, należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne są traktowane preferencyjnie, co daje możliwość zawarcia umowy indywidualnej, zamiast uczestnictwa w postępowaniu przewidzianym dla wierzycieli nieuprzywilejowanych⁽¹⁾.
- (38) W tym zakresie z informacji przedstawionych przez władze hiszpańskie, potwierdzonych odpisami umów, można wywnioskować, że umowa indywidualna zawarta przez Tesorería de la Seguridad Social i spółkę Pickman była korzystniejsza niż układ podpisany przez firmę z jej głównymi wierzycielami. Istotnie, ten ostatni dawał głównym wierzycielom jedynie możliwość wyboru pomiędzy odzyskaniem 5 % wierzytelności w ciągu 75 dni lub 20 % w ciągu 17 lat, bez odsetek, podczas gdy państwo, dzięki zawarciu indywidualnej umowy, otrzymało możliwość odzyskania 18 % należności w ciągu 8 lat, przy zastosowaniu oprocentowania w wysokości 3,25 % w stosunku rocznym i zadłużenie to rzeczywiście zostało spłacone w całości, zgodnie z przewidzianym harmonogramem.
- (39) Komisja uznaje także fakt, że – w przypadku hipotecznej likwidacji spółki Pickman, jedyną alternatywą, jaka pozostawała Tesorería de la Seguridad Social, byłaby próba odzyskania długu poprzez zajęcie określonych rzeczowych środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych. Jednakże władze hiszpańskie w wystarczający sposób udowodniły, że alternatywa taka byłaby mało opłacalna: zajęcie środków trwałych nie miałoby realnej wartości, ponieważ pierwszeństwo miałyby wcześniej ustanowiona hipoteka na rzecz organu publicznego RUMASA; zasadnym wydaje się także podzielić pogląd władz hiszpańskich, że ewentualna egzekucja należności z wartości niematerialnych i prawnych byłaby niepewna, uwzględniając konieczną zależność, zgodnie z przepisami hiszpańskimi, od potencjalnych nabywców, dla których wartość takich aktywów, po ich oddzieleniu od nazwy firmy, byłaby bardzo ograniczona, a nawet równa zero. Dlatego też wydaje się, że likwidacja spółki byłaby mniej korzystna niż scenariusz faktycznie rozważany przez hiszpańskie władze, których uprzywilejowana pozycja wyrażała się właśnie w możliwości zawarcia umowy indywidualnej, w której w klauzuli 10 wyraźnie stwierdzono, że umowa utraci ważność w przypadku, gdyby w późniejszym czasie uzgodniono lepsze warunki z jakimkolwiek innym wierzycielem.

⁽¹⁾ Zob. Królewski dekret legislacyjny nr 1/1994 z dnia 20 czerwca 1994 r., zatwierdzający ujednolicony tekst Ustawy generalnej o ubezpieczeniu społecznym, odnoszący się do art. 1924 ust. 1 Kodeksu cywilnego i art. 913 ust. 1 lit. d) Kodeksu handlowego.

(40) Mając powyższe na uwadze, Komisja jest przekonana, iż zostało w sposób wystarczający udowodnione, że Tesorería de la Seguridad Social działała kierując się zasadą wierzyciela prywatnego w gospodarce rynkowej, zgodnie z wyrokiem w sprawie Tubacex⁽¹⁾, poszukując takiej możliwości, która rzeczywiście zagwarantuje jej odzyskanie możliwie najwyższej kwoty na najbardziej korzystnych warunkach. Dlatego też Komisja stwierdza, że środek polegający na umorzeniu długów spółki Pickman wobec organu ubezpieczeń społecznych nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu.

Środek 7: publiczna gwarancja pożyczki

(41) Co się tyczy środka 7, w decyzji o wszczęciu postępowania Komisja wyraziła wątpliwość czy spółka Pickman mogłaby otrzymać pożyczkę w wysokości 1,6 mln EUR od Caja Provincial San Fernando de Sevilla y Jerez gdyby nie gwarancja IDEA zabezpieczająca kwotę 1,3 mln EUR.

(42) Komisja dokonała oceny środka w kontekście obwieszczenia w sprawie gwarancji. Faktycznie, zgodnie z postanowieniami sekcji 4, gwarancje indywidualne nie stanowią pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu WE, jeśli: (i) kredytobiorca nie znajduje się w trudnościach finansowych; (ii) kredytobiorca mógłby w zasadzie uzyskać kredyt na warunkach rynkowych na rynku finansowym bez żadnej interwencji państwa; (iii) gwarancja jest związana z określoną transakcją finansową, ma ustaloną kwotę maksymalną, nie obejmuje więcej niż 80 % kwoty zaciąganego kredytu i nie jest nieograniczona; oraz (iv) za udzielenie gwarancji odpłacono cenę rynkową a cena ta odzwierciedla kilka elementów, takich jak czas trwania czy ustanowione zabezpieczenia.

(43) Na podstawie obwieszczenia w sprawie gwarancji oraz odpowiedniej praktyki stosowanej przez Komisję, warunek (iii) został spełniony, jako że gwarancja, która nie została wykonana, jest powiązana z określoną pożyczką, jej okres obowiązywania ogranicza się do 10 lat i pokrywa jedynie 80 % kwoty pożyczki, czyli ustaloną kwotę w wysokości 1,3 mln EUR.

(44) Jeśli chodzi o warunek (i), Komisja uważa, że w momencie formalnego udzielenia pożyczki i gwarancji dnia 28 grudnia 2005 r. nie został jeszcze zakończony okres restrukturyzacji. Równocześnie prawdą jest, że w grudniu 2005 r. sytuacja finansowa spółki Pickman uległa znaczącej poprawie, zaś plan restrukturyzacji wszedł w fazę konsolidacji, podczas gdy w 2006 r. zanotowano zyski w wysokości 0,7 mln EUR. Z tych względów nie można wykluczyć, że spółka Pickman nie była już spółką zagrożoną w momencie udzielenia gwarancji. Jednakże ze względu na fakt, iż okres restrukturyzacji jeszcze się nie zakończył, nie można również wykluczyć, że spółka Pickman nie przeżywała trudności. Dlatego też, Komisja nie może wykluczyć, że gwarancja nie została wyceniona według warunków rynkowych.

(45) Jeśli chodzi o warunek (ii), należy zauważyć, że w 2004 r., kiedy przedsiębiorstwo z pewnością można było zakwalifikować jako zagrożone, spółka Pickman uzyskała pożyczkę od kasy oszczędnościowej Monte de Piedad

y Caja de Ahorros de Huelva y Sevilla w wysokości 3,3 mln EUR dzięki temu, że była w stanie zapewnić zabezpieczenie na całość kwoty poprzez ustanowienie hipoteki na części majątku firmy.

(46) *A fortiori* nie można stwierdzić, że spółka Pickman nie byłaby w stanie uzyskać pożyczki bez interwencji państwa w końcówce 2005 r. W rzeczywistości, inaczej niż w 2004 r., gdy nie uzyskała pożyczki bez interwencji organów publicznych, pierwsza część procesu restrukturyzacji została zakończona i plan restrukturyzacji osiągnął fazę konsolidacji dzięki korzystniejszej sytuacji finansowej. Ponadto spółka Pickman w 2004 r. zabezpieczyła swoją pożyczkę bezpośrednio wobec banku, a nie za pośrednictwem IDEA. Co więcej, fakt, że Caja Provincial San Fernando de Sevilla y Jerez zaakceptowała udzielenie pożyczki spółce Pickman na warunkach rynkowych i przyjęła ryzyko w wysokości 20 % tej pożyczki bez dodatkowych gwarancji lub zabezpieczenia dla tej części, potwierdza taki wniosek.

(47) W świetle powyższych rozważań, z jednej strony Komisja nie może wykluczyć, że dnia 28 grudnia 2005 r. spółka Pickman jeszcze kwalifikowała się jako przedsiębiorstwo zagrożone, ale z drugiej strony uważa, że spółka Pickman mogła uzyskać pożyczkę na warunkach rynkowych bez interwencji organów państwowych, jako że kwota pomocy nie odpowiada całej kwocie pożyczki, a jedynie potencjalnej korzyści gospodarczej wynikającej z takiej gwarancji państwowej.

(48) Na koniec, co się tyczy warunku (iv), Komisja uznaje fakt, że pożyczka została udzielona na 10 lat po cenie rynkowej, to znaczy, przy zastosowaniu oprocentowania Euribor (który wówczas wynosił 2,783 punktów procentowych) plus 1,25 %, czyli porównywalnego z ofertami dostępnymi na rynku hiszpańskim w przypadku kredytów dla przedsiębiorstw zrestrukturyzowanych. Jeśli chodzi o cenę zapłaconą za udzieloną gwarancję, jak podkreślono wcześniej, ponieważ nie można wykluczyć, że spółka Pickman była wówczas zagrożona, należałoby sprawdzić czy stawka gwarancyjna odpowiadała podobnym stawkom na rynku. W tym przypadku nie można wykluczyć, uwzględniając stan przedsiębiorstwa, że zawierała ona element pomocy. Jednakże jednocześnie należy podkreślić, że w świetle praktyki stosowanej przez Komisję w tamtym czasie element pomocy wydaje się względnie ograniczony. Po pierwsze, Komisja akceptowała stawkę za gwarancję w wysokości 1,5 % jako wolną od pomocy państwa zgodnie z praktyką polegającą na akceptowaniu stawek w wysokości 0,5 % dla programów gwarancji dla przedsiębiorstw w dobrej kondycji finansowej bez depozytu gwarancyjnego⁽²⁾. W obecnym przypadku stawka za gwarancję jest trzykrotnie wyższa. Po drugie, gwarancja w tym przypadku

⁽¹⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich z dnia 29 kwietnia 1999 r. w sprawie C-342/96 *Hiszpania/Komisja* (Tubacex), Rec. 1996, s. I-2459.

⁽²⁾ Zob. np. sprawa N 512/07 (Dz.U. C 12 z 17.1.2009, s. 1).

była zabezpieczona hipoteką na rzecz państwa szacowaną na 10 962 598,56 EUR z dnia 31 maja 2005 r. i na 12 512 066,27 EUR z dnia 4 października 2007 r.

- (49) Uwzględniając powyższe, Komisja stwierdza, że spółka Pickman mogła otrzymać pożyczkę bez interwencji państwa dzięki wysokiej jakości zabezpieczeniu oraz lepszej sytuacji finansowej. Dlatego też kwota pomocy nie jest obliczana na podstawie kwoty pożyczki ogółem. Pomoc stanowi różnicę pomiędzy zapłaconą opłatą za gwarancję a opłatą, jaką musiałoby ponieść inne przedsiębiorstwo w podobnej sytuacji, mając na uwadze uzyskaną pełną gwarancję finansową. Uwzględniając ograniczoną kwotę pożyczki w wysokości 1,6 mln EUR, wysoką jakość zabezpieczenia i fakt, że pobrano stawkę gwarancyjną w wysokości 1,5 %, Komisja stwierdza, że element pomocy nie przekraczał 100 000 EUR, czyli obowiązującego wówczas progu *de minimis* ⁽¹⁾.

Środki 3–6: pożyczki partycypacyjne i dotacje

- (50) Jeśli chodzi o środki 3–6, w decyzji o wszczęciu postępowania Komisja wyraziła wątpliwości co do możliwości uznania ich za niestanowiące pomocy państwa na podstawie zasady inwestora działającego w ramach gospodarki rynkowej.
- (51) Wątpliwości te znajdują potwierdzenie w niniejszej decyzji. W rzeczywistości dotacje nie podlegały zwrotowi, zaś pożyczki partycypacyjne wymagały zwrotu rocznego w postaci 10 % zysków, które nie generowały odsetek, tak więc oczywiste jest, że rząd Wspólnoty Autonomicznej Andaluzji nie postępował tak, jak postępowałby prywatny inwestor działający w warunkach gospodarki rynkowej, ponieważ nie oczekiwał dochodu z inwestycji. Ponadto środki te zostały przyznane w kontekście planu restrukturyzacji na lata 2004–2009, zostały zaaprobowane przez rząd Wspólnoty Autonomicznej Andaluzji i w związku z tym można przypisać je państwu lub organowi publicznemu. Środki te dawały jednemu beneficjentowi, czyli spółce Pickman, przewagę selektywną polegającą na dostępie do preferencyjnych pożyczek i dotacji bezpośrednich, z jakich generalnie nie mogą korzystać inne przedsiębiorstwa. Spółka Pickman działa w segmencie rynku naczyń, ceramiki i porcelany. Jako że produkty te wprowadzane są do obrotu na terenie Wspólnoty, zastosowanie przedmiotowych środków grozi zakłóceniem konkurencji i wywarceniem niekorzystnego wpływu na wymianę handlową między państwami. Hiszpania nie poddaje w wątpliwość kwalifikacji tych środków jako pomocy państwa.
- (52) Dlatego też środki 3–6 stanowią pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu WE i w związku

z powyższym należy ocenić ich ewentualną zgodność z wolnym rynkiem. Okoliczność polegająca na tym, że przyznano pomoc państwa z naruszeniem ciężącego na państwach członkowskich obowiązku wcześniejszego powiadomienia, ustanowionego w art. 88 ust. 3 traktatu WE, wskazuje na niezgodność pomocy z prawem.

Zgodność pomocy ze wspólnym rynkiem

- (53) W art. 87, ust. 2 i 3 traktatu WE przewiduje się wyjątki od ogólnej niezgodności opisanej w ust. 1 wspomnianego artykułu. W szczególności, stosownie do art. 87 ust. 3 lit. c) traktatu WE, za zgodną ze wspólnym rynkiem uznaje się pomoc przeznaczoną na ułatwianie rozwoju niektórych działań gospodarczych lub niektórych regionów gospodarczych, o ile nie zmienia warunków wymiany handlowej w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem.
- (54) Jako że środek 7 nie stanowi pomocy państwa, zgodnie z motywami od 41–50, wbrew tezęm rozważanym wstępnie w decyzji o wszczęciu postępowania Komisja uważa, że zgodności środków 3–5 nie należy oceniać na podstawie wytycznych z 2004 r.
- (55) W rzeczywistości pkt 104 wytycznych z 2004 r. wyjaśnia, że „Komisja przeanalizuje zgodność ze wspólnym rynkiem każdej pomocy w celu ratowania lub restrukturyzacji, udzielonej bez jej zatwierdzenia, a tym samym z naruszeniem art. 88 ust. 3 Traktatu, na podstawie niniejszych wytycznych, jeśli część lub całość pomocy została udzielona po ich opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*”.
- (56) W tym zakresie Komisja uznaje, że środki 3–6, stanowiące działanie o charakterze wyjątkowym, przewidziane w planie restrukturyzacji, przyznane zostały w dniu zatwierdzenia planu przez władze hiszpańskie, to jest dnia 2 marca 2004 r., przy czym żadna część pomocy nie została przyznana po opublikowaniu wytycznych z 2004 r. Dlatego też zastosowanie mają wytyczne z 1999 r.
- (57) W sekcji 3.2.2. wytycznych z 1999 r. ustanowiono warunki przyznania pomocy na restrukturyzację, z zastrzeżeniem specjalnego zastrzeżenia z pkt 55, zgodnie z którym w przypadku MŚP wymóg dotyczący spełnienia przedmiotowych warunków jest mniej rygorystyczny, a w szczególności z reguły nie będą wymagane środki wyrównawcze. Komisja przeprowadziła taką szczególną ocenę między innymi w sprawie również dotyczącej MŚP z sektora produkcji naczyń ceramicznych i fajansowych, przedsiębiorstwa Porcelanas del Principado ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 69/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r., w sprawie zastosowania art. 87 i 88 traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady *de minimis* (Dz.U. L 10 z 13.1.2001, s. 30).

⁽²⁾ Zob. decyzja Komisji 2004/32/WE (Dz.U. L 11 z 16.1.2004, s. 1).

- (58) Po pierwsze, konieczne jest, aby przedsiębiorstwo było zagrożone, zgodnie z postanowieniami wytycznych. Jak przyznały władze hiszpańskie, do 2004 r. spółka Pickman znajdowała się w takiej właśnie sytuacji, jeśli weźmiemy pod uwagę, że kapitał własny miał wartość ujemną a straty rosły, podczas gdy na części majątku ustanowiono hipotekę na rzecz przedsiębiorstwa RUMASA, w związku z czym można uznać za niemal pewne, że spółka w krótkim czasie była skazana na zakończenie działalności.
- (59) Po drugie, przyznanie pomocy jest uzależnione od sporządzenia planu restrukturyzacji, którego czas trwania winien być jak najkrótszy i którego zadaniem jest przywrócenie długookresowej rentowności firmy w rozsądnym terminie, na podstawie realistycznych hipotez, jeśli chodzi o przyszłe warunki działania. W przypadku MŚP, zgodnie z praktyką Komisji, postanowienie z motywu 55 interpretowane było jako wyłączenie konieczności zatwierdzenia planu przez samą Komisję w przypadku programów mających zastosowanie w odniesieniu do MŚP.
- (60) Jak wskazały władze hiszpańskie, spółka Pickman przedłożyła władzom krajowym plan restrukturyzacji sporządzony przez niezależnych ekspertów z firmy Auditoria y Consulta SA, który:
- zawiera opis okoliczności, jakie doprowadziły przedsiębiorstwo do sytuacji kryzysowej: niestabilna i nieodpowiednia struktura własnościowa oraz model zarządzania, brak motywacji spowodowany przerostem zatrudnienia i nierównomiernym podziałem załogi, zwiększony poziom awaryjności oraz wysokie koszty jednostkowe w porównaniu z konkurencją, nadwyżka zapasów, niski poziom wykorzystania zasobów, brak strategii średnio- i długookresowej oraz polityki sprzedaży,
 - analizuje sytuację gospodarczą i finansową spółki Pickman na podstawie danych z lat 2000–2003: ujemny kapitał własny, obciążenie określonych elementów majątku, wysokie wskaźniki zadłużenia i poważne problemy z płynnością, malejąca rentowność oraz wartość sprzedaży w połączeniu z wynikającym z powyższego względnym wzrostem udziału kosztów osobowych,
 - określa pozycję konkurencyjną spółki Pickman na rynku odniesienia, przy bardzo niewielkim udziale w rynku w porównaniu z konkurencją, wskazując na słabe a także mocne punkty, takie jak niezwykła renoma w zakresie jakości, wartości historycznej i kulturalnej dla tradycji hiszpańskiej.
- (61) Ponadto w planie restrukturyzacji przewidziano dwa różne etapy: pierwszy etap, który przewidywał większość interwencji w 2004 r. oraz drugi, polegający na stopniowej poprawie ogólnej sytuacji spółki Pickman w latach 2005–2009 (zob. tabela 2). Interwencje te, ukierunkowane na skorygowanie strukturalnych deficytów spółki i zagwarantowanie jej długookresowej rentowności, dotyczyły ustanowienia nowego modelu zarządzania, zaplanowania struktury organizacyjnej adekwatnej do procesu produkcyjnego, redukcji oraz zmiany podziału obowiązków w ramach załogi, wynegocjowania nowego układu zbiorowego, reorganizacji działalności zakładów w celu jej optymalizacji, daleko posuniętej modernizacji technicznej i informatyzacji, inwestycji w dział handlowy w zakresie personelu oraz kampanii marketingowych, utworzenia nowych kanałów dystrybucji, przywrócenia równowagi pomiędzy środkami własnymi a kapitałem zakładowym, korekty wskaźnika zadłużenia oraz zapewnienia minimalnej płynności.
- (62) W ramach planu wspomniane interwencje dotyczyły różnych hipotez oraz odzwierciedlały założenia najbardziej optymistyczne, najmniej optymistyczne i pośrednie, a także przyjęcie średnich założeń dotyczących wydajności na poziomie 75 % oraz poziomów sprzedaży odzwierciedlających te, które firma zanotowała w 2002 r. Plan zawiera także realistyczne przewidywania finansowe, których główne pozycje figurują w tabeli 1 i które do chwili obecnej zostały w skuteczny sposób zrealizowane.

Tabela 1

(mln EUR)

	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Obroty	2,7	4,4	6,5	7,5	9,3	10,6
Kapitał własny	- 7,1	- 7,9	- 7,2	- 5,8	- 2,9	0,9
Koszty operacyjne	- 5,5	- 5,4	- 5,5	- 5,2	- 5,3	- 5,6
Koszty osobowe	- 3,2	- 3,2	- 3,2	- 3,1	- 3,2	- 3,3
Aktywa finansowe	0,4	0,01	0,1	0,07	0,1	0,2
Wynik operacyjny	- 1,9	- 0,2	1,4	2,0	3,5	4,6

- (63) Po trzecie, należy unikać wszelkiego nadmiernego zakłócania konkurencji. Jako że, „z reguły, pomoc przekazywana przedsiębiorstwom należącym do kategorii MŚP wyrządza mniejszą szkodę warunkom wymiany handlowej, niż pomoc udzielana wielkim przedsiębiorstwom”, przyznawanie pomocy nie będzie z reguły związane z kompensatami (pkt 55 wytycznych z 1999 r.). W tym kontekście należy wskazać, że spółka Pickman jest przedsiębiorstwem średnich rozmiarów, zatrudniającym 137 pracowników, którego wartość sprzedaży w 2003 r. wyniosła 2 mln EUR, posiadającym ograniczony udział w rynku w skali wspólnotowej. Należy także zauważyć, że w przypadku firmy Porcelanas del Principado, przedsiębiorstwa średniej wielkości, działającego w tym samym sektorze, Komisja nie zdecydowała się na nałożenie żadnych środków wyrównawczych. Zgodnie z tą samą praktyką, zakłócenie konkurencji o ograniczonym zakresie wynikające z pomocy udzielonej spółce Pickman nie wymaga zastosowania takich środków.
- (64) Ponadto jak się wydaje w przypadku spółki Pickman: (i) nie przewiduje się wzrostu mocy produkcyjnych jako konsekwencji planu restrukturyzacji; (ii) załoga spółki zostanie poddana reorganizacji z zastosowaniem redukcji personelu w określonych zakładach oraz inwestycji w dziale handlowym i informatycznym; (iii) rozmiary spółki Pickman są niewielkie, co pozwala na zastosowanie pomocy; (iv) obecność firmy na rynku jest bardzo ograniczona, a była nawet bardziej ograniczona w 2003 r. w porównaniu z konkurentami (zob. wspomniane wcześniej badanie rynku) i na koniec (v) zgodnie z mapą pomocy regionalnej w Hiszpanii na lata 2000–2006 ⁽¹⁾ Andaluzja została zakwalifikowana jako strefa NUTS II, zaś w oparciu o wskaźnik PKB/EPA na głowę mieszkańca, stanowiący 60 % średniej ogólnowspólnotowej, spółka może ubiegać się o objęcie jej postanowieniami art. 87 ust. 3 lit. a) traktatu WE.
- (65) W świetle powyższych argumentów, w szczególności zaś w związku ze zobowiązaniem się spółki Pickman do niezwiększania mocy produkcyjnych, a także w związku z faktem, że beneficjent odpowiada definicji przedsiębiorstwa z sektora MŚP i ma ograniczoną pozycję konkurencyjną oraz zlokalizowany jest w strefie objętej pomocą, Komisja, zgodnie ze swoją zwyczajową praktyką, uważa trzeci warunek za spełniony, jako że zakłócenie konkurencji przez zastosowane środki ma charakter ograniczony i z pewnością nie pozostaje w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem.
- (66) Po czwarte, kwota oraz intensywność pomocy muszą ograniczać się do niezbędnego minimum, aby umożliwić restrukturyzację dostosowaną do możliwości finansowych przedsiębiorstwa. Można się spodziewać, że beneficjent pomocy wnieśli istotny wkład w realizację planu restrukturyzacji poprzez środki własne, jako że uznaje się to za wyraz zaufania ze strony rynków możliwość odzyskania przez niego rentowności.
- (67) Z kolei kwota pomocy udzielonej przez władze hiszpańskie spółce Pickman sięgnęła ogółem 4,46 mln EUR. Istotna część pomocy musiała zostać wykorzystana na spłacenie zobowiązań krótkoterminowych (wobec Inversiones Jara S.A oraz Faiencerie de Bouskoura), podczas gdy dotacje zostały przeznaczone na pokrycie kosztów pracowniczych oraz przede wszystkim na inwestycje, które miały zostać rozłożone na lata, jak pokazano w tabeli 2.

Tabela 2

(mln EUR)

	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Inwestycje w rzeczowe środki trwałe oraz w wartości niematerialne i prawne (*)	1,3	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06

(*) Inwestycje polegają na poniesieniu wydatków na instalacje informatyczne oraz oprogramowanie (45 %), prace budowlane (1,5 %), instalacje techniczne (12 %) i pozostałe instalacje (3 %).

- (68) Ponadto spółka Pickman wniosła własny wkład w odzyskanie rentowności, o wartości 6,14 mln EUR, pochodzący z pożyczek prywatnych uzyskanych przez nowego właściciela na warunkach rynkowych oraz bez żadnego wsparcia publicznego. Kwota ta stanowi 58,3 % całości finansowania, w związku z tym spółka Pickman „wniosła znaczący wkład”, dostosowując się w ten sposób w pełni do postanowień wytycznych z 1999 r. Co więcej, aktywa finansowe firmy, które przedstawiono w tabeli 1, wskazują w sposób jasny, że nie przewiduje się nadwyżki płynności jako konsekwencji realizacji planu. Dlatego też, Komisja uważa, że pomoc ogranicza się do minimum niezbędnego do przywrócenia rentowności.

⁽¹⁾ Zob. decyzja Komisji w sprawie N 773/1999, mapa pomocy regionalnej na lata 2002–2006 (Dz.U. C 184 z 1.7.2000, s. 22).

(69) Podsumowując, Komisja, mając na uwadze powyższe rozważania, uważa że środki 3–6 przewidziane w planie restrukturyzacji spółki Pickman spełniają warunki ustanowione dla MŚP w wytycznych z 1999 r. i winny być uznane za zgodne ze wspólnym rynkiem, stosownie do postanowień art. 87 ust. 3 lit. c) traktatu WE.

8. WNIOSEK

(70) Uwzględniając powyższe rozważania, Komisja uznaje że:

- a) środek 2 nie stanowi pomocy państwa, jako że Tesorería de la Seguridad Social postępowała w sposób, jakiego należało oczekiwać od hipotetycznego wierzyciela prywatnego w warunkach gospodarki rynkowej;
- b) środki 3–6 stanowią pomoc państwa zgodną ze wspólnym rynkiem, stosownie do postanowień wytycznych z 1999 r.;
- c) środek 7 zawiera element pomocy państwa, sytuujący się poniżej progu *de minimis* obowiązującego w momencie przyznania środka,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Pomoc przyznana przez Hiszpanię w ramach środka 2, zakładającego umorzenie zadłużenia z tytułu ubezpieczeń społecz-

nych poprzez umowę indywidualną, różną od ogólnego układu z wierzycielami, nie stanowi pomocy w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu WE, jako że respektuje zasadę postępowania wierzyciela prywatnego działającego w ramach gospodarki rynkowej.

Pomoc przyznana przez Hiszpanię w ramach środków 3, 4, 5 i 6, obejmująca pożyczki partycypacyjne oraz dotacje udzielone przez rząd Wspólnoty Autonomicznej Andaluzji, w kontekście planu restrukturyzacji przedstawionego wyłącznie na poziomie krajowym, stanowi niezgodną z prawem pomoc państwa, która w rozumieniu art. 87 ust. 3 traktatu WE jest zgodna ze wspólnym rynkiem.

Pomoc przyznana przez Hiszpanię w ramach środka 7, polegająca na gwarancji udzielonej przez rząd Wspólnoty Autonomicznej Andaluzji na kwotę 1,3 mln EUR w odniesieniu do pożyczki na kwotę 1,6 mln EUR, stanowi pomoc *de minimis* nieobjętą zakresem art. 87 ust. 1 traktatu WE.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Hiszpanii.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 maja 2009 r.

W imieniu Komisji

Neelie KROES

Członek Komisji